

عنوان مقاله:

تناسب هندسی در متون زرتشتی و شاهنامه

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 18، شماره 66 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سیده صدیقه حسینی دشتیخوانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی (گرایش ادبیات حماسی)، دانشگاه تهران

روح الله هادی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آفرینش خداوند بر مبنای تناسباتی است که تنها برخی از آن ها برای انسان آشکار شده است. در میان تناسب هایی که در شکل و عمل کرد آفریده ها وجود دارد، تناسبات هندسی از لحاظ زیبایی بصری و استحکام ساختاری، اهمیت فراوان دارد. هدف از پژوهش حاضر به روش توصیفی تحلیلی، بررسی شواهدی از تناسب هندسی در متون زرتشتی و شاهنامه و بررسی ابعاد یا اشکال هندسی که به صراحت در متن بیان شده و پاسخ دادن به این پرسش که تناسب هندسی ذکر شده در این متون از چه نوعی است و تا چه اندازه با مفهوم کنونی این تناسب ها همخوانی دارد. نتیجه پژوهش نشان می دهد که در متون زرتشتی و شاهنامه شواهدی از تناسب هندسی مربع و دایره در نخستین آفریده های اهورایی و در برخی سازه های بشری وجود داشته است. این گونه به نظر می رسد که این تناسب های اساطیری با مفهوم فعلی آنان نیز قابل توجیه است؛ زیرا هرگاه وجه روحانی یک پدیده غالب تر باشد، شکل هندسی آن به دایره نزدیک تر است. همچنین در جایی که سخن از عالم جسم به میان می آید، شواهدی از تناسب هندسی مربع یافت می شود.

کلمات کلیدی:

تناسب هندسی، دایره، مربع، شاهنامه، متون زرتشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1449227>

